

அசைக் கோட்பாடு

க. வினாயகம்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை, தமிழ்நாடு

தொல்காப்பியர் செய்யுள் உறுப்புகள் 34 வகையாக கூறியிருந்தாலும் பிற்கால யாப்பியலாளர்கள் எழுத்து, அசை, சீர், தளை, தொடை, அடி, பா என்று ஏழு உறுப்புகளையும் யாப்பு உறுப்புகளாக வரையறுத்து இலக்கணம் கூறியுள்ளனர். அவற்றில் தொல்காப்பியர் கூறிப்பிடும் மாத்திரை என்னும் உறுப்பைத் தவிர்த்து எழுத்தை முதல் உறுப்பாகக் கொள்கின்றனர். இருப்பினும், அசையையே முதல் உறுப்பாகக் கணக்கிட வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், மாத்திரையும் எழுத்தையும் உறுப்பாகக் கூறியிருந்தாலும் அவற்றிற்குச் செய்யுளியலில் முக்கியத்துவம் தரவில்லை. அவ் உறுப்புகளின் இலக்கணம் எழுத்ததிகாரத்தில் காண்க என்று கூறிவிடுகிறார். இங்கு எழுத்ததிகாரத்தில் கூறப்பட்ட மாத்திரையும் எழுத்தும் வேறுவேறாக இருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆகவே, அசை என்னும் உறுப்பு தொல்காப்பியர் செய்யுளியலிருந்து யாப்பருங்கல காரிகை வரையிலான காலகட்டத்தில் கோட்பாட்டளவில் எத்தகைய வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை விளக்க முற்படுகிறது.

யாப்பு உறுப்புகளின் வளர்ச்சியை வெறும் மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் விளைந்த வளர்ச்சியாக மட்டும் எண்ணிவிட கூடாது. அவை பல்வேறு சிந்தனை மரபுகளில் இருந்து உருவான கோட்பாட்டு வளர்ச்சியாகக் கருத வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறு அசையின் கோட்பாட்டு வளர்ச்சியினை அறிவதற்குத் தொல்காப்பியர் செய்யுளியல், யாப்பருங்கலம், காரிகை ஆகியவற்றை மட்டும் ஆய்வுச் செய்தால் போதாது, இடைக் காலத்தில் மறைந்து போனதாகச் சொல்லப்படும் அவிநயம், காக்கை பாடினியம், சிறுகாக்கை பாடினியம், பல்காயம், நற்றத்தம் முதலிய நூல்களின் சூத்திரங்களையும் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது. ஆகவே, இந்தக் கட்டுரையின் முதன்மை தரவுகளாக இடைக்கால யாப்பு நூல்களின் சூத்திரங்களையே எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

தொல்காப்பியர் அசையை நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு (செய். நூ. 3,4) என நான்காக வகைப்படுத்துகிறார். அவற்றில் நேர், நிரை என்பன இயலசை எனவும், நேர்பு, நிரைபு என்பன உரியசை (செய். நூ. 6) எனவும் குறிப்பிடுவர். தொல்காப்பியருக்குப் பிறகு அசைக் கோட்பாட்டில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. நாலசைக் கொள்கை ஈரசைக் கொள்கையாக மாறியது. ஆனால், பிற்கால யாப்பியலாளர்கள் சிலர் நான்கு அசைக் கொள்கை ஏற்றவர்களாகவும் சிலர் இரண்டு அசைக் கொள்கையை ஏற்றவர்களாகவும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. முதலில், தொல்காப்பியர் தவிர்த்த நான்கு அசைக் கொள்கையுடைய யாப்பு நூல்களைக் காண்போம்.

நேரே நிரையே நேர்பே நிரைபென

ஈரிரண் டென்ப அசையின் பெயரே.

(யா. வி. சூ. 5 மேற்)

இச்சூத்திரம் எந்த நூலுக்குரியது என்று யாப்பருங்கல விருத்தியுரை குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், இந்தப் பெயர் தெரிய நூலாசிரியர் தொல்காப்பியரின் ஒத்தக் கருத்துடையவராக நான்கு அசைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

பல்காயனார் என்னும் யாப்பியலாளர் நான்கு அசையை ஏற்றுக்கொண்டவராக அறியப்படுகிறார். இவரின் நாலசையைக் விளக்கும் சூத்திரம் நேரடியாகக் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும்,

நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என்னும் நாலசையும் நாலசைப் பொதுச்சீரும் வேண்டினார் பல்காயனார் முதலிய ஒருசார் ஆசிரியர். (யா. வி. பக். 60)

என்னும் விருத்தியுரையின் குறிப்பிலிருந்து பல்காயனார் நாலசைக் கொள்கையுடையவர் என்பது தெளிவாகிறது. மேலும், அவிநயனாரின் சூத்திரமொன்று (யா.வி.சூ.5மேற்) அவர் நாலசைக்

கொள்கையுடையவர் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. அசைகளின் அலகு கூறுமிடத்தில் நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு ஆகிய நாலசைக்கும் அலகு குறிப்பிடுகிறார். ஆகவே, அவிநயனாரும் நாலசைக் கொள்கையுடையவர் என்று அறிய முடிகிறது. இனி, ஈரசைக் கொள்கை உடைய யாப்பியலாளர்களைக் காண்போம்.

நேர், நிரை அசைகளை மட்டும் வைத்து தமிழ் யாப்பியலுக்கு இலக்கணம் கூறும் முதல் நூலாக காக்கை பாடினியமே நமக்கு கிடைக்கிறது. காக்கை பாடினியம் யாப்பிலக்கணத்தில் பல்வேறு புதிய முயற்சிகளைப் பரிசோதித்துள்ளது எனலாம். இந்நூலை முதல் நூலாகக் கொண்டு பிற்காலத்தில் யாப்பருங்கலம் எனும் நூல் இயற்றப்பட்டதாக அதன் பாயிரம் குறிப்பிடுகிறது. எனவே, காக்கை பாடினியம் ஒரு தனித்த சிந்தனை மரபாகச் செயல்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

தனியசை என்றா இணையசை என்றா

இரண்டென மொழிமனார் இயல்புணர்ந் தோரே. (யா. வி. சூ. 5 மேற்)

இவர் நேர், நிரை என்று குறிப்பிடாமல் நேர் அசையைத் தனியசை என்றும், நிரை அசையை இணையசை என்று வேறு பெயரிட்டு அழைப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இவற்றிற்கு பிறகு நற்றத்தனார், சங்க யாப்பு உடையார், மயோச்சுரர், சிறுகாக்கை பாடினியார் முதலிய ஆசிரியர்கள் நேர், நிரை அசைகளை மட்டுமே விளக்கியுள்ளனர். (யா.வி.சூ. 8 மேற்). இவர்கள் யாரும் தனியசை, இணையசை என்ற மாற்றுப் பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், யாப்பருங்கலம் சில இடங்களில் நேர், நிரை எனவும் சில இடங்களில் தனியசை, இணையசை எனவும் இருவேறு விதமாகவும் சூத்திரத்தில் குறித்துள்ளது. மேலும், தொல்காப்பியச் செய்யுளியலுக்கு உரை எழுதிய பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் நிரையசையை இணையசை (செய். சூ. 3 உரை) என்று எழுதியுள்ளனர். இந்த ஈரசைச் சிந்தனை மரபு யாப்பருங்கலத்தில் நிலைப்பேறாக்கம் அடைகிறது எனலாம். யாப்பருங்கலம் ஐந்து சூத்திரங்களில் அசை என்னும் உறுப்பை விளக்குகிறது.

நேரசை என்றா நிரையசை என்றா

ஆயிரண் டாகி அடங்குமன் அசையே. (யா. வி. சூ. 5)

இவர் நேரடியாக நேரசை நிரையசை என்று கூறுவதுமட்டும் அல்லாமல், காக்கை பாடினியாரைப் போல் நேரசையைத் தனியசை என்றும் நிரையசையை இணையசை என்றும் சில இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார். இது காக்கை பாடினியத்தை யாப்பருங்கலம் பெரிதும் ஏற்றுக் கொண்டதைக் காட்டுகிறது. மேலும், நேர்பு, நிரைபு அசைகள் பற்றி பதிவுகள் விருத்தியுரையின் மேற்கொள் சூத்திரங்களில் வருகிறதே தவிர, யாப்பருங்கல மூலச் சூத்திரங்களில் எந்தப் பதிவுகளும் இல்லை. எனவே, உரியசையாகிய நேர்பும் நிரைபும் தமிழ் யாப்பியல் மரபிலிருந்து முற்றிலும் வழக்கொழிந்து போனதை உணர முடிகிறது.

அசைகளின் அலகு வரையறுப்பதிலும் யாப்பியலாளர் இடையே மாறுபட்ட கொள்கைகள் இருப்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. அசைகளின் அலகு பற்றி தொல்காப்பியமோ யாப்பருங்கலமோ எதுவும் கூறுவில்லை. ஆனால், பிற்கால யாப்பியலாளர்கள் அசையின் அலகு பற்றி சிந்தித்துள்ளனர்.

நேரசை ஒன்றே நிரையசை இரண்டல

காகும் என்ப அறிந்திசி னோரே. (யா. வி. சூ. 5 மேற்)

இச்சூத்திரம் நூல்பெயர் தெரியா ஆசிரியருடையாதாகக் கிடைக்கிறது. ஏற்கனவே நாலசைக் கொள்கையை உடைய இவர், இங்கு நேர், நிரை அசைகளுக்கு மட்டும் அலகு வரையறுப்பது குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறது. நாலசையைக் கூறிய நூல்பெயர் தெரியா ஆசிரியரும் இரண்டு அசைகளுக்கு மட்டும் அலகு கூறும் இவரும் வேறு வேறானவர்களா? அல்லது இருவரும் ஒருவரா?

என்று அறியமுடியவில்லை. இருவரும் ஒரு ஆசிரியரே என்றால், நேர்பு, நிரைபு அசைகளுக்கு அலகு கூறும் சூத்திரம் கிடைக்காமல் போயிற்றா? என்றும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

நேரோர் அலகு நிரையிரண் டலகு

நேர்புமூன் றலகு நிரைபுநான் கலகென்

றோதினர் புலவர் உணரு மாறே. (யா. வி. சூ. 5 மேற்)

இச்சூத்திரம் அவிநயனார் சூத்திரம் என்று விருத்தியுரையின் அடிக்குறிப்பின் மூலம் தெரிய வருகிறது. அசையின் அலகு வரையறுப்பதிலும் நாலசைக்கும் அலகு கூறியுள்ளதைப் பார்க்கும்போது இவர் நாலசையைத் தொல்காப்பியரைப் பின்பற்றி ஏற்றுக்கொண்டார் என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. இவர்கள் இருவரை தவிர பிற இடைக்கால யாப்பியலாளர்களின் அலகு பற்றிய சூத்திரங்கள் கிடைக்கவில்லை.

அசைக்கு வடிவங்களைக் கூறும் வழக்கம் தமிழ் யாப்பியல் மரபில் இல்லை. ஆனால், வடமொழி மரபில் அத்தகைய வழக்கம் இருப்பதை யாப்பருங்கல விருத்தியுரையின் மூலம் விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. “இனி ஒருசார் ஆசிரியர் வடநூல் வழித் தமிழாசிரியர், நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு அசைகள் ர, ட, ரு, டு வடிவமாக இடுவாரும் உளர்” (யா. வி. பக் 49) என்று குறிப்பிட்டு பின்வரும் சூத்திரங்களை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார்.

நேர்நிரை நேர்பு நிரைபென நான்கும்

ரடருடுப் போல ஒருவிரல் நேரே. (யா. வி. சூ. 5 மேற்)

நூல்பெயர் தெரியா ஆசிரியரின் இச்சூத்திரம் முறையே நேரசைக்கு ‘ர’வும், நிரையசைக்கு ‘ட’வும், நேர்பசைக்கு ‘ரு’வும், நிரைபசைக்கு ‘ரு’வும் வடிவங்களாகக் குறிப்பிடுகிறது.

விரலிடை இட்ட ரடருடு வடிவம்

நிரல்பட எழுதி அலகு பெறுமே. (யா. வி. சூ. 5 மேற்)

இது காக்கை பாடினியார் சூத்திரமாகும். இவர் ஈரசைக் கொள்கையுடையவர் என்று முன்னரே பார்த்தோம். ஆனால், இங்கு நாலசைக்கான வடிவங்களை குறிப்பிடுவது முரணாக தோன்றலாம். அசைக்கு வடிவம் கூறும் மரபு வடமொழிக்குரிய மரபாக இருப்பதால் அதைப் அப்படியே தமிழ் மரபில் பதிவு செய்யும் நோக்கில் இச்சூத்திரத்தை அமைத்திருக்கலாம். மேலும், நேர், நிரை ஆகிய இரண்டு அசைகளுக்கு மட்டும் வடிவம் கூறும் மரபு இங்கு காணப்படவில்லை என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மதிப்பீடு

- தொல்காப்பியர் காலத்து அசையமைப்பிற்கும் இடைக்கால யாப்பியலாளர்களின் காலத்து அசையமைப்பிற்கும் வேறுபாடு உள்ளது. தொல்காப்பியர் இயலசை, உரியசை என இரண்டாகத் தொகுத்து, நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என நான்காக வகைப்படுத்தியுள்ளார். ஆனால், பின்வந்த யாப்பியலாளர்கள் நேர்பு அசையை நேர்நேர் என்றும் நிரைபு அசையை நிரைநேர் என்றும் இரண்டாகப் பிரித்து கணக்கிட்டனர். எனவே, நாலசைக் கொள்கை ஈரசைக் கொள்கையாகச் சுருக்கம் கண்டது எனலாம்.
- இடைக்கால யாப்பியலாளர்கள் மத்தியில் நாலசையை ஏற்பவர்கள், ஈரசையை ஏற்பவர்கள் என்று இருவேறு கொள்கைகள் நிலைவியுள்ளதை விருத்தியுரையின் மூலம் அறிய முடிகிறது. பின்னர் ஈரசைக் கொள்கையே சிறந்த அசைப் பிரிப்பு முறையாகத் தமிழ் யாப்பியலில் இன்றுவரை நிலவுகிறது.
- நேரசையைத் தனியசை என்றும் நிரையசையை இணையசை என்றும் வேறு பெயரிட்டு அழைக்கும் மரபைக் காக்கை பாடினியம் தொடங்கி வைக்கிறது. அதனைப் பின்பற்றி

யாப்பருங்கலம் நேர், நிரையை முறையே தனியசை, இணையசை என்று இரண்டு விதமாகவும் சூத்திரங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளது. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களில் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் நேரசையை இயலசை என்றும் நிரையசையை இணையசை என்றும் குறிப்பிடுவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

- தமிழ் யாப்பியல் மரபில் அசைகளின் அலகுகளைப் பற்றி சிந்தித்தவர்களாக அவிநயனாரும் பெயர் தெரியா ஆசிரியரும் அறியப்படுகின்றனர். இதில் அவிநயனார் நான்கு அசைகளுக்கும் நூல்பெயர் தெரியா ஆசிரியர் இரண்டு அசைகளுக்கும் அலகு குறிப்பிட்டுள்ளனர். வேறெந்த யாப்பியலாளர்களும் அலகு பற்றி சிந்திக்காத போது இவர்கள் சிந்தித்திருப்பது நோக்கத்தக்கது.
- அசைகளுக்கு வடிவங்கள் கூறும் சிந்தனை தமிழ் யாப்பியல் மரபில் இல்லை. அது வடமொழி மரபு என்று விருத்தியுரை மூலம் அறிய முடிகிறது. மேலும், ஈரசைக் கொள்கையை உடைய காக்கை பாடினியார் நாலசைக்கும் ர, ட, ரு, டு என்று வடிவங்கள் கூறியிருக்கிறார்.

இவ்வாறு அசையை வரலாற்று அணுகுமுறையில் ஆராய்ந்ததில் தொல்காப்பியத்திற்குப் பிறகு இடைக்கால யாப்பியலாளர்கள் பல்வேறு பரிசோதனை முயற்சிகளைத் தமிழ் யாப்பியல் மரபில் நிகழ்த்தியுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது. அதன் விளைவாக, நாலசை என்ற கொள்கை ஈரசைக் கொள்கையாக மாற்றம் பெற்று யாப்பருங்கலத்தில் நிலைத்த தன்மையைப் பெற்றது. மேலும், அசைக்கு அலகு மற்றும் வடிவங்கள் பற்றியும் புதிதாகச் சிந்தித்துள்ளனர். இதேபோல் பிற யாப்பு உறுப்புகளையும் வரலாற்று நோக்கில் அணுகினால் யாப்பிலக்கண வளர்ச்சிகள் யாவும் பல்வேறு சிந்தனை மரபுகளில் நிகழ்ந்த கோட்பாட்டு வளர்ச்சி என்பதை அறியலாம்.

துணைநூற் பட்டியல்

1. வெள்ளைவாரணன், க. தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் உரைவளம் (முதற்பதிப்பு), மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், 1989.
2. வேணுகோபாலப் பிள்ளை, மே.வீ. யாப்பருங்கலம் பழைய விருத்தியுரையுடன், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1998.
3. சீனிவாசன், இரா. தமிழ் இலக்கண மரபுகள் (முதற்பதிப்பு), தி பார்க்கர், சென்னை, 2000.
4. சீனிவாசன், இரா., சீனிவாசன், சே. தொல்காப்பியச் செய்யுளியல்: புலனெறி இலக்கிய வழக்கு (முதற்பதிப்பு), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2015.